

ÎNCHEIERE

23 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Novac
Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „TMT-Cargo”

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Asteria Grup” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „TMT-Cargo” cu privire la încasarea datoriei

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2014 prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „TMT-Cargo” și menținută hotărârea Judecătoriei Strășeni din 17 septembrie 2013, prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 29 aprilie 2013, SA „Asteria Grup” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „TMT-Cargo” cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a indicat că la 09 septembrie 2011 au fost încheiate contractele nr. PB 016/11, nr. PB 017/11, nr. PB 018/11, nr. PB 019/11, nr. PB 020/11, nr. PB 021/11 de asigurare facultativă a autovehiculelor: autotractor VOLVO FH12 4X2T cu n/î ST AT 871, autotractor VOLVO FH12 4X2T cu n/î ST AT 872, autotractor VOLVO FH12 4X2T cu n/î ST AT 873, semiremorcă SCHMITZ SKO 24 cu n/î ST AB 826, semiremorcă SCHMITZ SKO 24 cu n/î ST AB 827 și semiremorcă SCHMITZ S01 cu n/î ST AB 828, între Compania de Asigurări „ASTERRA GRUP” SRL și „RLT-INTERMINAL” SRL (după modificare SRL „TMT-Cargo”), prin intermediul brokerului de asigurări „Premium broker” SRL.

Menționează că autovehiculele asigurate au fost indicate în polițele (CASCO) de asigurări CS nr. PB 016/11, nr. PB 017/11, nr. PB 018/11, nr. PB 019/11, nr. PB 020/11, nr. PB 021/11.

Mai relatează că aceste autovehicule la data întocmirii contractelor erau gajate în favoarea BC „Victoriabank” SA, iar în luna decembrie 2011, datoria de credit față de BC „Victoriabank” SA a fost stinsă.

Ca urmare, prin scrisoarea din 10 februarie 2012 pârâtul a solicitat rezilierea contractelor de asigurare.

Relevă că la 19 iunie 2012 a expediat răspunsul prin care confirmă acordul cu rezilierea contractelor de asigurare, însă conform pct. 10.2, 10.3, 10.4 din contractele de asigurare, pârâtul este obligat să achite până în data rezilierii - 10 februarie 2012, suma de 88894 lei.

Indică că până la moment pârâtul nu a achitat datoriile aferente contractelor de asigurare.

Își întemeiază acțiunea în baza prevederilor art. art. 166, 167, 174, 175, 176 CPC și art. 8, 10, 14, 514, 572, 602, 668 Cod civil.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea sumei de 88894 lei din contul pârâtului „TMT-Cargo” SRL în beneficiul reclamantului „Asterra Grup” SA cu titlu de datorie, încasarea sumei de 2667 lei din contul pârâtului în beneficiul reclamantului cu titlu de taxă de stat, emiterea unei încheieri privind asigurarea acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra sumei de 91561 lei de pe conturile bancare ale pârâtului.

Prin hotărârea Judecătoriei Strășeni din 17 septembrie 2013 acțiunea a fost admisă, încasat de la „TMT-Cargo” SRL în beneficiul „Asterra Grup” SA, suma de 88894 lei și 2667 lei ca restituire a taxei de stat achitate de reclamant la depunerea cererii de chemare în judecată, iar în total suma de 91561 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2013 a fost respins apelul declarat de SRL „TMT-Cargo” și menținută hotărârea primei instanțe.

La 06 mai 2014, SRL „TMT-Cargo” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârilor instanțelor judecătorești inferioare, ca fiind ilegale, cu pronunțarea în cauză a unei noi hotărâri prin care să fie respinsă ca neîntemeiată acțiunea înaintată de SA „Asterra Grup”.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărârile instanțelor judecătorești inferioare, considerându-le ilegale și pasibile de a fi casate.

Își întemeiază recursul în baza art. 432 alin. (1) și alin. (2) CPC.

La 26 iunie 2014, SRL „TMT-Cargo” a depus recurs suplimentar.

Indică că la 19 iunie 2014 a recepționat decizia integrală a instanței de apel.

Cu referire la prevederile art. 49 alin. (6) din Legea cu privire la asigurări, indică că brokerii de asigurare și/sau de reasigurare, având împuterniciri din partea asigurătorilor și/sau reasiguratorilor, au dreptul să colecteze primele de asigurare și/sau de reasigurare, să plătească în numele lor despăgubiri în moneda prevăzută în contractul de asigurare și/sau de reasigurare, după caz, cu respectarea prevederilor legale în vigoare, să emită documente de asigurare sau de reasigurare în numele asigurătorului sau al reasiguratorului, după caz.

Relevă că în baza normelor legale invocate, SRL „Premium Broker” a fost în drept să colecteze primele de asigurări de la recurentul SRL „TMT-Cargo” pentru asigurătorul SA „Asterra Grup” emițând în acest sens factură, recurentul corect achitând în baza facturii primite de la broker primele de asigurare prin intermediul brokerului menționat și prin urmare nu se justifică temeinicia pretențiilor asigurătorului înaintate față de recurent, deoarece ultimul și-a onorat pe deplin obligațiile de plată a primelor de asigurare.

Invocă că instanța de apel, soluționând apelul nu a indicat în conținutul deciziei norma legală aplicabilă speței.

Consideră că instanța de apel nu a prezentat o decizie motivată sub aspectul aplicabilității norme legale materiale speței, implicând astfel încălcarea dreptului părții recurente la o decizie motivată, drept ce reiese din dreptul la un proces echitabil

prevăzut de art. 6 paragraful 1 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului din 1950.

La 16 iulie 2014, SA „Asterra Grup” a depus referință la cererea de recurs, considerând că recursul declarat de SRL „TMT-Cargo” poate fi declarat inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa recurentului la 29 mai 2014, fapt confirmat prin copia scrisorii de însoțire nr. 2179 (f. d. 189). Iar recurentul susține că a recepționat-o la 19 iunie 2014.

La caz, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 06 mai 2014, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „TMT-Cargo” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de SRL „TMT-Cargo”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „TMT-Cargo” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „TMT-Cargo” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Svetlana Novac

Judecătorii

Oleg Sternioală

Ala Cobăneanu